

J. M. Hansen: Det vil erindres, at jeg i Rigsraadet medvirkede til, at det Forslag, der nu ligger for som Udkast til en vordende Forsfatning, der blev vedtaget, og jeg har til den Tid ubtalt de Grunde, som bevægede mig til at slutte mig til samme. Der forelaa dengang fra den daværende Regjerings Side et Udkast, som var vedtaget i Rigsraadets Landstthing, og som gik betydeligt mere i reactionair Retning end det nu foreliggende. Dette Forslag fra den forrige Regjering udfjød fuldstændigt Sunilovens Valgret med Hensyn til Valgene til Landstthinget og indførte ved Siden deraf de gamle Provindsialstænders Classievalg, idet det opstillede Kjøbstæderne, Godseierne og Bondestanden som særlige Valgerclasser. Det stod for mig dengang — og hvad der siden er skeet har ikke overbevist mig om, at jeg deri har taget fejl, — som om Dieblisset var kommet, da man maatte opgive, hvad der jo allerede for længe siden var opgivet fra Folkethingets Side, Sunilovens Sammensætning af Landstthinget, og muligens vilde blive nødt til at modtage det Udkast, der havde faaet Rigsraadets Landstthings Tilslutning, og jeg fandt da, at det var en Pligt for dem, der vare komne til den Overbevisning, at det ikke længer lod sig gjøre at opretholde Sunigrundloven uforandret, at see, om det ikke var muligt at komme til Noget, der laa denne Grundlov nærmere end det nærnte Udkast. Jeg sluttede mig derfor i det sidste Dieklik, navnlig i det da nedsatte Fællesudvalg, til det nu foreliggende Lovudkast, der jo i to Hovedpunkter ligger Suniloven langt nærmere end det tidligere Regjeringsudkast, idet nemlig det foreliggende Udkast opretholder Sunigrundlovens Valgret for Halvdeelen af Valgene til Landstthinget, ja endogjaa gjør et Fremskridt, idet Sunigrundlovens Valgbarhedscensus for Landstthingsvalgene er falden bort for denne Halvdeel, og kun opgiver Sunigrundlovens Valgret for den anden Halvdeel af Landstthingsvalgene, hvorhos man tillige ved dette Lovudkast forhindrede de gamle stænderske Classievalgs Indførelse. Disse to Hovedpunkter vare for mig saa væsentlige, at jeg intet Dieblik betænkte mig paa at slutte mig til det nu foreliggende Forslag for at undgaae det

andet. Sammentligner man det dengang foreliggende Forslag med det nuværende, vil jeg antage, at Enhver, der ret sætter sig ind i den Forstjæl, der er imellem dem, maa indrømme, at det nuværende er et Fremskridt; sammentligner man det derimod med Sunigrundloven, maa man derimod naturligviis være enig med dem, der sige, at Sunigrundloven er meget at foretrække for dette Forslag, og at det er et Skridt i reactionair Retning, et Skridt tilbage fra Sunigrundloven. Da jeg havde troet det rettest i Rigsraadet at slutte mig til dette Forslag, kunde det ikke falde mig ind i Rigsdagen at stemme imod det, saalænge i alt Fald Forholdene og Omstændighederne vare uforandrede; det forekom mig urigtigt at foreslaae at stemme for dette Forslag paa eet Sted og at stemme imod det paa et andet Sted. Det er denne Stilling, jeg hidtil har indtaget, og som jeg, saalænge Forholdene og Omstændighederne ere de samme som dengang, fremdeles vil indtage. Jeg ansøgte ved Siden deraf under de Forhandlinger, der fandt Sted i Rigsraadets Folkething over Fællesudvalgets Forslag, at jeg, naaget min personlige Stilling var saaledes, dog paa ingen Maade vilde virke imod mine politiske Venners Bestræbelser for at bringe noget endnu Bedre tilveie; dette ubtalte jeg strax; jeg erklærede, at idet de ikke kunde vente min personlige Understøttelse af deres Bestræbelser for at bringe noget endnu Bedre tilveie, maatte de paa den anden Side være overbeviste om, at jeg ikke vilde lægge nogen Hindring iveien for deres Bestræbelser i denne Retning. Det er dette Standpunkt, jeg hidtil har indtaget, det er det, jeg fra Begyndelsen af klart og bestemt har angivet, ibetmindste saa klart og bestemt, som jeg har formaaet det, og da, som sagt, Omstændighederne og Forholdene overfor denne Sag ere de samme nu som tidligere, saa er mit Standpunkt ogsaa det samme. Jeg har derfor ønsket at udtale mig her ved denne Leilighed, for korteligst at bringe min Stilling til denne Sag i klar Erindring. Derfor som nogen af mine politiske Venner, som arbejde for at bringe den uforandrede Sunigrundlov frem, maatte ved Sagens nuværende Behandling stille Forslag i den Retning, vil jeg naturligviis ikke kunde give dem min Stemme,